

kræver, med Hensyn til deres Kunder og det Salg af Værdipapirer, der har fundet Sted.

Jeg vender tilbage til Merindkomstskatten for at udtale mig om dens mulige Provenu. Jeg tillod mig i Forgaars at gaa ud fra, at Merindkomstskatten og Tillægsskatten vilde indbringe 150 Mill. Kr. i indeværende Finansaar. Jeg kan ikke med nogen Sikkerhed hævde, at lignende Beløb vil indkomme i næste Finansaar, hvis dette Lovforslag vedtages. Jeg tror imidlertid at kunne gaa ud fra, at de to foreslaaede Skatter dog tilsammen vil indbringe 110 Mill. Kr., thi det er nok sandsynligt, at Merindkomstskatten ikke vil indbringe saa store Beløb som i forrige Finansaar, og som der kan blive Tale om i indeværende Finansaar, men paa den anden Side er der al mulig Udsigt til, at Tillægsskatten vil indbringe et forholdsvis meget større Beløb end det, vi har regnet med og kan regne med i dette Øjeblik. Disse to Forslag tilsammen, Forslaget om den overordentlige Indkomstskat og Forslaget om denne Formueskat, og hvad derhen hører, anslaaer jeg vil kunne bringe en Indkomst for Statskassen af 150 Mill. Kr.

Jeg kommer saa til *Forslaget om en midlertidig Forhøjelse af den særlige Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer*, det, som man almindelig kalder Børsskatten. Det er jo et nemmere Udtryk at bruge, da det derved ogsaa er lettere at forstaa, hvad det drejer sig om, og det er jo det folkelige Navn for Skatten. Denne Afgift var oprindelig kun 40 Øre pr. 200 Kr. ved Overdragelsen, og den blev saa forhøjet gentagne Gange op til 80 Øre. Der foreslaas nu her en Forhøjelse til 1 Kr. Skatten gav i de første 7 Maaneder af 1917, hvor Forhøjelsen ikke var gennemført, i alt 4 740 000 Kr. med afrundede Tal. Derpaa indførtes der en Forhøjelse op til 80 Øre, og saa gav Skatten i de 5 Maaneder fra November til Marts 8 600 000 Kr., og Afgiften har i indeværende Aars 5 Maaneder, April til August, givet 15 Mill. Kr.

Nu er det mig vel bekendt, at i Øjeblikket — jeg kender det igennem Bladene — vilde en saadan Forhøjelse af Afgiften neppe synes rimelig, fordi der netop paa Børsen er en stærkt nedadgaaende Bevægelse, og under en saadan vilde man neppe synes det billigt at forhøje denne Afgift. Den er stor, hvis man regner med ganske normale Forhold, hvor Aktier og lignende Papirer sælges eller

omsættes med nogle faa Points Forskel fra Dag til Dag, men saaledes er det jo slet ikke Tilfældet for Tiden. Der er en Stigen og Falden af Kurserne af ganske voldsom Art, og i alt Fald kunde Finansministeriet ikke gaa ud fra, at det just i dette Øjeblik, da jeg havde den Ære at fremsætte dette Lovforslag, skulde se for mange rimeligvis trist ud paa Børsen. Det kan jeg imidlertid ikke tage Hensyn til. Den nuværende Forhøjelse gælder indtil 31. December 1918, og her foreligger Forslag om en yderligere Forhøjelse for de næste 5 Fjerdingaar, og hvis atter — jeg kan ikke sige normale Forhold indtræder paa Børsen, men de abnorme Forhold vedbliver, vil Skatten give et meget stort Provenu, som jeg mener ikke kan unddrages Statskassen. Hvor meget der bliver Tale om, afhænger jo i den Grad af Omstændighederne, at jeg ikke tør vove at anslaa Beløbet, men det vil dog vist være rigtigt at sige 10 Millioner mere for næste Finansaar, end man vilde faa ind ved at fastholde den første Bestemmelse om Afgiftens Størrelse i den først gennemførte Lov.

Jeg kommer dernæst til *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ejendomsskyld*. Finansministeriet har fra Overskyldraadet for nogen Tid siden modtaget en Henvendelse gaaende ud paa, at den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, som skulde finde Sted den 1. Juli 1919, udskydes til 1920, og Overskyldraadet begrunder dette ved Hensynet til, at Priserne paa Ejendomme i Øjeblikket er saa konjunkturmæssigt høje, at det vilde være urimeligt nu at foretage en almindelig Vurdering; man vilde komme ind paa Vurderinger, der var paavirkede af de tilfældigt høje Priser i det og det Distrikt; der vilde altsaa ikke kunne komme til at foreligge en ensartet Vurdering. Dernæst begrundes Henvendelsen ogsaa derved, at Overskyldraadet endnu ikke er færdigt med den Revision af Vurderingen fra 1916, som skal foretages, og endelig ved, at hvis det kræves — og det gaar Overskyldraadet med Rette ud fra vil blive krævet —, at der sammen med Ejendomsskyldvurderingen foretages en Jordvurdering, vil der til denne behøves en rum Tid og Instruktion fra Overskyldraadet til Vurderingsmyndighederne; det er noget, som tager Tid, man maa begynde længe i Forvejen for at sætte det igennem, og man vil dertil med Nytte kunne bruge dette Materiale, som er skaffet til Veje, dels ved Vurderingen af 1916, dels ved den Revi-